

Vergaderjaar 1990–1991

21 198

Wijziging van het fiscale regime voor onderhoudsvorzieningen en spaarvormen alsmede van het fiscale regime voor verzekeraars en directiepensioenlichamen

Nr. 35

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 7 mei 1991

Tijdens de UCV van maandag 6 mei 1991 over wetsvoorstel 21 198 (Brede herwaardering) heb ik toegezegd mijn oordeel over de ingediende amendementen en moties schriftelijk te zullen geven. Dit oordeel doe ik u, mede namens de minister, hierbij toekomen.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Beoordeling amendementen en moties m.b.t. wetsvoorstel 21 198 (Brede herwaardering)

Nr. 19 Amendement Vreugdenhil/Vermeend (basisaftrek 2 x f 5000)

De in het amendement voorgestelde systematiek – een dubbele basisaftrek voor lijfrentepremies voor gehuwden en ongehuwden bij wie de basisaftrek is overgedragen – is, hoewel ik de door mij verwoorde bezwaren handhaaf, niet onlogisch. Het oordeel over de voorgestelde systematiek zou ik gaarne aan de Kamer willen overlaten.

Het in het amendement voorgestelde bedrag – f 5000 – is daarentegen naar mijn mening te laag. Dit bedrag zal voor een aantal belastingplichtigen niet toereikend zijn en zal derhalve een toename tot gevolg hebben van het aantal belastingplichtigen dat voor het wegwerken van een tekort in de opbouw van oudedagsvoorzieningen gebruik moet maken van de derde methode. Daarnaast zal een aantal belastingplichtigen in de tweede methode terecht komen. Het gaat hier om degenen die, hoewel zij ook van de tweede methode gebruik zouden kunnen maken, bij een basisaftrek van f 10000 zouden volstaan met de aftrek op de voet daarvan. Gelet op dit punt ontraad ik het amendement.

Nr. 20 Amendement Vreugdenhil (artikel 69 ook voor ongehuwden)

Ik ben van mening dit amendement te moeten ontraden. Het roept grote uitvoerings- en controleproblemen op. Bovendien zal het amendement in de belevingswereld van vele belastingplichtigen een soort terugwerkende kracht hebben, aangezien het aan beslissingen in het verleden gevolgen verbindt die zij niet hebben kunnen voorzien.

Nr. 21 Amendement Linschoten (maximum aftrek lijfrentepremies f 10000 per belastingplichtige)

Het amendement doet, doordat het de aftrekmogelijkheid nog verder beperkt dan in het voorstel, geen recht aan de uitgangspunten van het wetsvoorstel. In een aantal gevallen zal de aftrek ontoereikend blijken voor een adequate oudedagsvoorziening. Daarom ontraad ik het amendement.

Nr. 22 Amendement Linschoten (fractieverzekeringen)

Ondanks enkele theoretische bedenkingen, maar vooral praktische bezwaren sta ik in beginsel niet onwelwillend tegenover de gedachte van een apart regime voor fractieverzekeringen als zodanig binnen de algemene kaders zoals in dit amendement neergelegd. Wel ben ik van mening dat eerst ook in overleg met alle betrokkenen dient te worden onderzocht of een dergelijk regime technisch en praktisch uitvoerbaar is. Een en ander zal geruime tijd vergen. Pas daarna zal het mogelijk zijn te komen tot een wettelijk kader. Het thans opnemen van een wettelijke regeling met delegatiebevoegdheid is naar mijn mening niet wenselijk aangezien ook over de nadere uitwerking een uitspraak van de wetgever nodig lijkt. Om die reden ontraad ik het amendement.

Nr. 23 Amendement Linschoten (ingangsdatum 1 januari 1993)

De voorgestelde ingangsdatum is naar mijn mening te ver in de toekomst gelegen. Met name uit budgettair oogpunt is een dergelijk langdurig uitstel niet wenselijk. Het amendement is bovendien door de

derde nota van wijziging onnodig geworden; de in de derde nota van wijziging voorgestelde regeling bevat immers enige voorzieningen die voor de verzekeraars een voldoende periode van gewenning aan het nieuwe regime mogelijk maken.

Ik ontraad daarom het amendement.

Nr. 24 Amendement Linschoten (natuurlijk maximum)

Gezien de eerste nota van wijziging is er naar mijn mening geen reden om terug te keren tot het in het amendement voorgestelde natuurlijk maximum. Ik ontraad het amendement dan ook.

Nr. 25 Amendement Ybema (ook gehuwden elk f 10000)

Naar mijn mening is een basisaftrek van f 10000 per echtgenoot ten opzichte van het wetsvoorstel te hoog. Ik ontraad het amendement dan ook.

Nr. 27 Amendement Vreugdenhil/Vermeend (kapitaalverzekeringen)

Het voorgestelde amendement levert vereenvoudigingswinst op ten opzichte van de in het wetsontwerp voorgestelde regeling. Hoewel het amendement de uitgangspunten van de in het wetsvoorstel opgenomen regeling verder naar de achtergrond verschuift, kan ik mij in deze aanpassing vinden.

Nr. 29 Linschoten (indexering van vrijstellingen)

Ik ben van mening het voorgestelde amendement te moeten ontraden. De hoogte van de aftrekruimte voor lijfrentepremies is reeds geïndexeerd. Een indexering van de overige vrijstellingen lijkt mij niet juist.

Periodiek zal worden gezien of er aanleiding bestaat tot herziening van de hoogte van de vrijstellingen.

Nr. 33 Amendement Linschoten op amendement stuk nr. 27 (kapitaalverzekeringen)

Dit amendement staat haaks op de uitgangspunten van het wetsontwerp. Hierbij past het niet dat bij verkorting van de termijn het bedrag van de vrijstelling wordt verhoogd.

Ik ontraad het amendement dan ook.

Nr. 30 Motie Vreugdenhil (egalisereserve van storm- en hagelverzekeraars)

De storm- en hagelverzekeraars zijn reeds voldoende tegemoetgekomen nu hun reserve niet met 55% is beperkt, zoals de egalisereserve van de overige verzekeraars, maar met 40%. Voorts zijn de premies van de Hagelunie de afgelopen jaren aanzienlijk beneden het volgens de contracten verschuldigde niveau gebleven door omvangrijke premierestituties (in 1988 ca. 25%). Dit wijst erop dat een extra reserveringsmogelijkheid, zoals in de motie wordt gevraagd, niet noodzakelijk is.

Ik ontraad de Kamer dan ook de aanvaarding van de motie.

Nr. 32 Motie Vreugdenhil/Vermeend (informatieplicht verzekeraars)

Aangezien het mij niet nodig lijkt thans al een definitieve beslissing te nemen een wettelijke informatieplicht voor verzekeraars te creëren noch een actief regeringsbeleid terzake te ontwikkelen, zou ik de motie in zijn huidige vorm willen ontraden. Ik ga er van uit dat verzekeraars de benodigde gegevens desgevraagd vrijwillig zullen verstrekken. Indien echter mocht blijken dat in de praktijk verzekeraars onvoldoende bereidwillig zijn de gevraagde gegevens te verschaffen, kan naar mijn mening niet worden ontkomen aan een wettelijke informatieverplichting. Op dat moment zal ik daarover in overleg treden met mijn collega van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.